

de Zijdefabriek aldaer, bij welke gelegenheid vele lieden van onderscheiden stand 't genoeg hadden dien groten man te zien. Van daer deed zijne exc. een tour langs de Maliebaen en de nieuwe Plantasie der verlenging van de perspectiven van dezelve en van hare lanen, en bezichtigde vervolgens de aanzienlijkste huizen dezer stad. Vrijdag hield zijne exc. des voormiddags zijne kamer en trad enkel uit, om de keurige verzameling der natuurlijke zeldzaamheden van den apothecar Juliaans te zien, en besteedde aen de beschouwing van dezelve meer dan 2 uren. Na het diné ontving zijne exc. de visite van verscheide lieden van rang, wier begeerte om hem te zien hij voldeed door zich met een ieder in discours in te laten en hen door zijne affabiliteit en edelhafte conversatie te frappeeren. Hierna bezichtigde zijne exc. den Hortus medicus, de Anatomie en het nieuwe huis der bekende Fundatie van wijlen mevrouwe de barones douarière van Renswoude. Ten half 8 uren gisteren morgen vertrok zijne exc. naer Amsterdam in een jacht, om de aanzienlyke lustplaatsen van Maersen, Breukelen en Loenen te bezichtigen, door wier bezitteren aen die beroemde personadie de keurigste vruchten en ververschingen gepresenteerd wierden en zo geëmpresseerde nodigingen geschieden, dat zijne exc. met aendoening betuigde ten uitersten gefrappeerd te zijn over de bliken der achting, welke hij ontving te midden in een Eden of Tempe van een gelukkig volk, 't geen de rijke vruchten zijner duurgekochte vrijheid in een ongestoorde rust geniet. Van Loenen, werwaerds zijn exc. met de heren van zijn gezelschap van Nieuwersluis een tour in rijtuigen gedaen had, in 't jacht terugkomende, was de toevloed van

menschen aldaer ongemeen groot, gelijk zij in alle dorpen geweest was, en bleef een ieder aengedaen van verrukking over de achtbaerheid, affabiliteit en betuigingen van dien held, welke zijne reize voortzette en in 't jacht zijn middagmael hield met bliken van een bijzonder genoeg over 't geen hij te Utrecht en in het Eden der Vecht gezien en ondervonden had."

Tot de vele Nederlanders, die met de voor hun vrijheid strijdende Corsicanen sympathiseerden, behoorde ook Belle van Zuylen, de latere mevrouw de Charrière, zooals uit de briefwisseling met haar vriend Constant d'Hermenches (*Lettres ... publiées par Ph. Godet. 2me éd. Paris, 1909*) blijkt. Toen haar Zwitsersche vriend, die den krijgsdienst der Republiek voor dien van Frankrijk vewisseld had, als kolonel-commandant van het regiment Jenner aangewezen was, om de Corsicanen te onderwerpen, schreef zij hem zelfs: mijn goede wenschen gelden U, maar niet Uwe soldaten. Haar geestdrift voor Paoli was echter sterk geluwd, nadat hij zijn landgenooten in den steek gelaten had.

In haar brief, den 18den September 1769 uit Zuilen aan D'Hermenches te Bastia op Corsica geschreven, gaf Belle verslag van de houding der Utrechtenaren en den indruk dien Paoli bij hun had achtergelaten: „On a fait à Paoli dans notre ville d'assez sottes questions, de sots discours et de ridicules honneurs dont il était embarrassé. Deux de mes amis, qui ont causé avec lui, ne lui ont trouvé rien de frappant dans la figure, la physionomie et la conversation, mais tout était bien." E.

Het huis Te Nesse. — In „*de Nederlandsche leeuw*” (LVII-1939, kol.

532—550) publiceerde de heer W. J. J. C. Bijleveld een opstel o.d.t. „Van heereboer tot rijksgraaf in drie kwart eeuw, de familie Van der Nat”, dat uitvoerige gegevens brengt over het geslacht, dat van 1614 tot 1747 het voormalig huis Te Nesse onder Linschoten heeft bezeten en ook meermalen heeft bewoond. Het was in 1614 „met boerderij en ruim 52 morgen een prachtig bezit, dat alleen aan fruit jaarlijks 400 gulden opbracht”. Het opstel geeft aanvullende bijzonderheden over de aanvankelijk schatrijke familie, waarover de heer B. reeds in het Jaarboekje 1939 (blz. 165—172) korte mededeelingen deed. Financieele achteruitgang, volgens den schr. een gevolg van tegenslag in het vee- en landbedrijf en van politieke wanverhoudingen, dwong de ongetrouwd gebleven laatste eigenaar in 1747 zijne bezitting aan zijne leenheeren, de Staten van Holland, op te dragen. Het aanbod werd aanvaard en op 21 Januari 1748 werd de koop voor notaris mr. Jacob Smit te Utrecht gesloten. De Staten bestemden Te Nesse voor verbetering der Hollandsche waterlinie, doch vergunden den bewoner en zijn zuster er te blijven wonen. Nadat rijksgraaf Leonard den 15 Juli 1756 de oogen had gesloten, nam zijn zuster de liquidatie echter met spoed ter hand. In 1757 werd het mooie huis op last der Staten gesloopt.

E.

De stichter van Bruntenhof. — In het bovengenoemd opstel over de familie Van der Nat deed de heer B. ook mededeelingen over mr. Frederick Brunt, die getuige was bij het huwelijk van zijn achterneef sinjeur Dirc van der Nat met joncfrou Jo-

hanna van Duvelandt, dat 17 April 1608 te Leiden werd voltrokken. Door deze verbintenis kwam het goed Te Nesse, als erfdeel, in 1614 in het bezit der Van der Nats.

Mr. Frederick Brunt, schreef de heer B., „was een merkwaardig man, wiens naam nog heden voortleeft in zijne pieuse stichting binnen Utrecht, doch tevergeefs zal men naar hem en zijn afkomst in de vaderlandsche literatuur zoeken. Hij bezat vele vaste goederen in Almkerk e.o. en stelde groot belang in bedijkingen op de Zuid-Hollandsche eilanden, waarin hij deelgenoot was, zooals Klaaswaal, Cromstrijen enz. Des zomers had hij zijn verblijf in Rijswijk, des winters op Lepenburg aan de Vest op het eind der Brigittenstraat in Utrecht; op dat terrein stichtte hij de z.g. Bruntkameren, 16 in getal, bij testament van 1621. Helaas is hij niet in stad overleden, doch vermoedelijk in Rijswijk, waar zijn dood onvindbaar is. Ook het archief zijner stichting bevat geen gegevens over zijn sterven, noch over zijn geslacht. Behalve een ongehuwde zuster, Christina Brunt, die hij overleefde, had hij twee zusters, de vrouw van Dirc van Opmeer te Leiden, en de vrouw van Lambrecht van der Horst. Hij moet in 1625 gestorven zijn, de boedelscheiding vond 26 Februari 1626 plaats”.

Bij testament was bepaald, dat Cornelis van der Hooch, schoonzoon van zijn oomzegger Andries van der Horst, als regent der stichting zou optreden. Het groote huis op Lepenburg kwam aan de erven Van der Nat, waar in 1665 nog vier dochters van Cornelis van der Nat (1609—1648) woonden.

E.